

तपसा नाशकेन” इति श्रुत्यैव कर्मणां विविदिषाहेतु-
तोक्तेः विविदिषायामेव कर्मकारणप्रतिपाद्यकर्मणा-
स्ययोग इत्याकरे स्थितम् ।

कर्मकारं लि० कर्म करोति अन्वत्या अण् उप० स० ।
विना वेतनेन १ कर्मकारके (वेगार) (कामार) इति
प्रसिद्ध सङ्कीर्णजातिभेदे जातिशब्दे विवर्तितः । “हरिणाचि !
कटाक्षेण आत्मानसवह्नोकथ । नहि खड्गोविजानाति
कर्मकारं स्वकारणम्” उद्धटः ।

कर्मकारिन् लि० कर्म करोति क-णिनि स्त्रियां ङोप् । कर्म
कारके “तान् विदित्वा सुचरितैर्गूढैस्तत्कर्मकारिभिः” मनुः
कर्मकीलक पु० कर्मणा कीलक इव । रजके जातिभेदे ।
लिका० । [कर्मक्षमं देहं लातोधर्म इवाश्रितः” रघुः ।
कर्मक्षमं लि० कर्मणि क्षमः ७त० । कर्मकरणसमर्थे “आत्म-
कर्मक्षेत्रे न० कर्मणां क्रियासुष्ठानानां क्षेत्रम् । जम्बु-
द्वीपान्तर्गते नवसु वर्षेषु अनुष्ठानदेशे भारते वर्षे । नव-
वर्षाण्युक्ता “अत्रापि भारतमेव वर्षं कर्मक्षेत्रम् । अन्या-
न्यवर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौम-
स्वर्गपदानि व्यपदिशन्ति” भाग० ५, १७, १२, १३, कर्म भूमि-
रप्यत्र स्त्री । “उत्तरं यत् सद्यस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् ।
वर्षं तद्भारतं नाम भारती यत्र सन्ति” इत्युपक्रम्य
“कर्मभूमिरियं स्वर्गसप्तवर्गश्च यच्छति” । “अत्र
संप्राप्यते स्वर्गोच्छिस्तमस्मात् प्रयान्ति च । तिर्यक्त्वं
नारकित्वञ्च मध्यं चातस्य गम्यते । न खल्वन्यत्र मर्त्यानां
कर्मभूमौ विधीयते” विष्णु पु० पराशरवाक्यम् ।

कर्मप्राप्त्यै पु० कर्मणां पुन्यवर्धनमस्मात् । अज्ञानजन्य
वासनारूपे दोषे तस्यैव सकलप्रवृत्तिहेतुत्वात्तस्य कर्म-
बन्धनहेतुत्वात्तथात्वम् ।

कर्मचण्डाल पु० कर्मणा चण्डाल इव । “असूयकः पिशु-
नश्च क्रतवो दीर्घरोषकः । चत्वारः कर्मचण्डाला जन्म-
तस्यापि पञ्चमः” वसिष्ठोक्तेषु असूयकादिषु चतुर्षु ।
२ राहो च । “उत्तिष्ठ गम्यतां राहो ! त्यज्यतां चन्द्र-
वङ्गमः । कर्मचण्डाल ! योगोत्थं मम पापक्षयं कुरु”
यह्मणसुक्तिज्ञानमन्त्रः । राहोश्च असूयकत्वादुदीर्घदोष-
वत्त्वाच्च तथात्वम् ।

कर्मचित् लि० चितवान् लि-भूते क्तिप् दंत० । १ क्रतुकर्मणि ।
कर्मणि क्तिप् दंत० । २ कर्मणा शीयमाने च “कर्ममयान्
कर्मचित्ते कर्मणैवाधीयन्ते कर्मणा शीयन्ते” शत० ब्रा० ।
१०, ५, २, ६ ।

कर्मचित् लि० कर्मणा चितः चि-क्त । कर्मोपपाद्यो “तद्यथेह
कर्मचितोलोकः शीयते एवमसुप्तं पुण्यचितः” वेदपरि० श्रुतिः
कर्मचेष्टा स्त्री कर्मणि क्रियायै चेष्टा । क्रियासुष्ठानार्थं
चेष्टायाम् “आत्मज्ञान्या भवेदिच्छा, इच्छाजन्या भवेत्
कृतिः । कृतिजन्या भवेच्चेष्टा, चेष्टाजन्या क्रिया भवेत्”
इत्युक्तेः चेष्टायाः क्रियाहेतुत्वेन तथात्वम् “कर्मचेष्टास्वहः
कण्ठः शुक्रः खण्डाय शर्वरो” मनुः ।

कर्मचोदना स्त्री कर्मणि कर्मविबोधने चोदना विधिः ।
कर्मविषये प्रेरणारूपे विधौ “कर्मविरोधनं चोदना
क्रियायाः प्रवर्त्तकं वचनमिति” मीमा० भा० ।
चोद्यते प्रवर्त्त्यतेऽनया वा० करणे अ्य ७त० । २ कर्मप्रवृ-
त्तिहेतौ ज्ञानज्ञेयज्ञातरूपेऽयं च । “ज्ञानं ज्ञेयं परि-
ज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना” गोता । “ज्ञानमिष्टसाधन-
मिति बोधः, ज्ञेयमिष्टसाधनं कर्म, परिज्ञाता तज्ज्ञाना-
श्रयः त्रिविधा कर्मचोदना चोद्यते प्रवर्त्त्यतेऽनयेति
चोदना ज्ञानादित्ययं कर्मप्रवृत्तिहेतुरित्यर्थः । यदा
चोदनेति विधिरुच्यते तदुक्तं भट्टैः—“चोदना चोपदेशश्च
विशिष्टकार्थवाचिनः” इति तत्तत्सायमर्थः—उक्तलक्षणं
त्रिगुणात्मकं ज्ञानादित्ययमवच्छिन्नं कर्मविधिः प्रवर्त्तते
इति” श्रीधरः ।

कर्मजं लि० कर्मणो कर्मजन्यादृष्टात् जायते जन-ङ ।
कर्महेतुके रोगादौ । रोगादिव्याधयो हि नानाविधाः
यथोक्तं भावप्र०—

“तेषु स्वाभाविकाः केचिन्नेचिदागन्तवः स्मृताः ।
मानवाः केचिदाख्याताः कथिताः केऽपि कायिकाः ।
तत्र स्वाभाविकाः शरीरस्वभावादेव जाताः । कुत्सिपाशा
सुषुम्णा च जरामृत्युप्रवृत्तयः । अथवा स्वस्वभावादुत्पत्ते
जाता स्वाभाविकाः सहजा इति यावत् । ते च जन्मा-
न्मृतादयः । आगन्तवोऽभिषातादिजनिताः । अथवा
जन्मोत्तरभाविनः कामक्रोधलोभमोहमयामिमान-
दैर्न्यपैशुन्ययोर्विषादेर्ष्यास्त्रवासात्कार्यप्रवृत्तयः । अथ
वोन्मादापक्कारमूर्च्छाभ्रममोहतमः संन्यासप्रवृत्तयः ।
कायिकाः पाण्डुरोगप्रवृत्तयः । कर्मजाः कथिताः
केचिद्दोषजाः सन्ति चापरे । कर्मदोषोद्भावाच्च
व्याधयस्त्रिविधाः स्मृताः । तत्र कर्मजाः व्याधय
यत्प्राक्तनन्दुषकर्मभवेद्बलभोगनाशम् प्रायश्चित्तनाशम्
वा ततो जाताः न तु दृष्टतादिदोषेण जनितास्तथा ।
यथाशास्त्रान्तु निर्णीतो यथाव्याधिचिकित्सितः । न अत्र